

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

E viro e viro,
e volvo a virar;
as voltas do viro
son malar de dar.

Dámo, nena, dámo, nena;
xa non che pido diñeiro
i a túa ovelliña negra
pa trucar co meu carneiro.

E ti que o tés
non podes neghar;
que cho vin no río
cando ibar lavar.

Por unha vez que mu deches
cinco mil raiás che dei-e.
¡Cinco mil demos cho leven,
qu'eu paghar ben che paghei-e!

Dámo, nena, dámo, nena;
ya no te pido la vida;
da cintura para abaixo,
da rodilla para arriba.

E ti que o tés
e eu ben cho vin
por un buratiño
que tés no mandil.

Eu se che veño aquí hoxe
non veño por ver paredes,
veño por ve-los teus ollos
que m'estou revendo neles.

Se vés por ve-los meus ollos,
Dios te lo paghe, querido;
se viñas por outro intento,
érase tempo perdido.

E viro...

Indo por Santiagho abaixo
deill'a volta ió capote;
acordáronme as nenas
a mailas papas no pote.

/: Eu Santiagho ben o vin-he: :/
queda na porta da i-eira
tocando no violín-he.

E ti que o tés
n-o podes neghar...